

13.08.1976

VAKUUTUSVÆRENURHEILUSEURA FÖRSÄKRINGSFUNKTIONÆRERNAS IDROTTSFÖRENING

Hyvä lajijohtaja

XIII POHJOISMAISET VAKUUTUSURHEILUKISAT

Tukholman kisat ovat onnellisesti ohi.

KISARAPORTTI

Ennen kuin ryhdymme laatimaan suunnitelmia Oslon kisoja varten, on mielestäni tärkeätä, että jokainen lajijohtaja antaa VUFI:n hallitukselle kirjallisen raportin oman ryhmänsä matkasta.

Raportin sisältö Raportista toivoisin käyvän ilmi ainakin seuraavat seikat:

- 1 Oletko tyytyväinen joukkueesi valmentautumiseen kisoihin?
- 2 Oliko lajisi kilpailumuoto onnistunut? (oma parannusehdotuksesi)
- 3 Joukkueesi yhteishenki?
- 4 Mahdolliset järjestys- ja suoritushäiriöt ja niiden syyt.
- 5 Ehdotuksesi, miten ryhmääsi pitäisi valmentaa tästä Oslon kisoihin.
- 6 Kaikki muut huomionarvoiset seikat.

Pyydän Sinua toimittamaan raporttisi minulle viimeistään perjantaina elokuun 27 päivänä Suomen Mereen.

KOKOUSKUTSU

Raporttisi käsitellään ensin VUFI:n työvaliokunnan kokouksessa, joka pidetään Eläke-Varmassa maanantaina elokuun 30 päivänä kello 13.00. Pyydän myös Sinua saapumaan tähän kokoukseen.

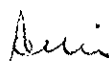
Terveisin

Bror Karell

JAKELU
TIEDOKSIlajijohtajat
työvaliokunta

- 1 Kisoihin valmentautuminen jäi käytännössä useimman kohdalta omatoimisesti hoidettavaksi. "Viimeistelyharjoitukseksi" ajateltu Otaniemen harjoituskin latistui kovasti pienen osanottajamäärän vuoksi, mutta harjoitukseen osallistuneet olivat omaksuneet hyvin saamansa ohjeet. Tämä näkyi mainiosti tulosten parantumisena itse kisoissa. Saavutetut tulokset olivat suurimmaksi osaksi ennako-odotusten mukaisia, vain parin kolmen kohdalla tapahtui selvä epäonnistuminen. Edellä mainitut seikat huomioiden olen jokseenkin tyytyväinen joukkueen valmentautumiseen, vaikkakin jäin jotenkin kaipaamaan pientä lisäterävyyttä suorituksissa.

- 2 Mahdollisuus käyttää kahta edustajaa kussakin lajissa oli mielestäni selvä parannus Helsingin kisoihin verrattuna. Näin saatiin aikaan enemmän kilpailuntuntua. Voisikohan tulevaisuudessa harkita myös "kakkosmiesten" tulosten huomioimista jollakin tavalla pistelaskussa, jolloin myös heidän suorituksensa tulisi enemmän motivoituksi.

- 3 Omien havaintojeni ja saamieni tietojen mukaan joukkueeni yhteishenki oli hyvä - vieläpä yllättävän hyvä.

- 4 Ainoa tietooni tullut järjestyshäiriö - jos tämä sellaiseksi katsotaan - oli erään joukkueeni jäsenen "sammahtaminen" pöytänsä kesken päättäjäisbanketin ruokailun. Suurimmaksi suoritushäiriöksi katson ilman muuta molempien ikämiessarjan pituushyppyedustajien jalkojen revähtymisen jo kilpailun alkupuolella.

- 5 Nämä kisat toivat mielestäni esiin muutamia hyviä tyypejä, jotka varmasti ovat runkona yleisurheilujoukkuetta Oslon kisoihin valittaessa, mikäli vain alalla pysyvät. Tiedän näistä jo joidenkin ilmoittaneen halunsa "kolmen vuoden harjoituskuuriin". Raimo Rissanen on luvannut laatia heille harjoitusohjelmat. Edelleen Rissanen on lupautunut antamaan valmennusohjeita muillekin asiasta kiinnostuneille vufilaisille. Tätä asiaa kannattaisi tiedottaa ainakin jokavuotisten VUFI:n mestaruuskilpailujen yhteydessä. Kevättalvella 1979 olisi paikallaan saada 2-3 ohjattua harjoittelutalouksia vaikkapa Otahalliin ottaen huomioon Oslon kisojen suhteellisen aikaisen ajankohdankin.

Tässäpä tärkeimmät. Terveisin

Osasto

Kokouksen puolesta

Päivämäärä

Auto

K Koskinen/ms

26.08.1976

1(2)

KESKINAINEN VAHINKOVAKUUTUSYHTIÖ KANSAN • KESKINAINEN HENKIVAKUUTUSYHTIÖ KANSAN • KESKINAINEN ELÄKEVAKUUTUSYHTIÖ KANSAN • ELÄKEKASSA KANSAN

Bror Karell
Suomen Meri
Eteläesplanadi 12

00100 HELSINKI 10

XIII POHJOISMAISET VAKUUTUSURHEILUKISAT, KISARAPORTTI

1. Valmentautuminen kisoihin

Valmennusmielessä järjestettiin suunnistajille ennen kisoja yksi neuvottelukokous talvella sekä alkukesällä kaksi karsintakilpailua, jotka samalla olivat harjoitusta ruotsalaistyyppisillä kartoilla. Yhteisvalmentautuminen jäi siis melko vähäiseksi. Käsitykseni kuitenkin on, ettei tulos Tukholmassa olisi ollut paljoakaan parempi, vaikka valmennustilaisuuksia olisi ollut huomattavastikin enemmän. Parasta valmentautumista olisi ollut kilpaileminen Ruotsissa ennen kisoja, mutta kustannussyistä tähän ei ollut mahdollisuutta. Pohjoismaisten kisojen merkitykseen ja luonteeseen nähden katson, että valmentautuminen kisoihin oli lähestulkoon riittävää.

2. Kilpailumuoto

Kilpailumuodot suunnistuksessa (viesti sekä henkilökohtainen kilpailu joukkuekilpailuineen) olivat mielestäni onnistuneet. Kumpaakaan kilpailumuotoa ei ole syytä vastaisuudessa poistaa. Kun kisat kestävät neljä päivää, on järkevää, että kilpailutoimintaa on suunnistajillakin ainakin kahtena päivänä.

3. Joukkueen yhteishenki

Suunnistusjoukkueen yhteishenki oli mielestäni hyvä. Yhteydet muiden lajien edustajiin jäivät kuitenkin liian vähäisiksi.

4. Järjestys- ja suoritushäiriöt

Häiriöitä ei tapahtunut.

Vastaukseenne pyydämme Teitä ystävällisesti merkittävään käsittelijän nimen ja vakuutuksen tai vahingon numeron.

Postiosoite

Paikantunnus

Puhelin

Telex

Postisäntötilit

Pankit

PL 45
00501 HELSINKI 50Hänneentie 33
HELSINKIOhiväylä
7316...Sähköposti
KANSAN

Vahinko-Kansa 6663-3
Henki-Kansa 6664-6
Eläke-Kansa 6618-3
Eläkekassa Tuki 6643-9

STS Hki-Kulmajouko
Op Yhteistuki Hki
Peruspankki Oy, Hki
KOP Hki-Hämäläinen
SYP Hki-Hämäläinen

5. Valmennus Oslon kisoihin

Viittaaan kohtaan 1. Joukkueeseen mukaan valittavat kilpailevat ja harjoittelevat muutenkin niin paljon, ettei VUFI:n voimin tarjottavissa olevalla valmennuksella ole paljoakaan merkitystä. Ilmeisesti olisi kuitenkin syytä viimeisenä vuotena ennen kisoja järjestää useampia yhteisiä harjoitustilaisuuksia, kuin niitä nyt oli. Harjoitusmatkojen järjestäminen Norjaan tuskin onnistuu.

Terveisin

Kalevi Koskinen

XIII POHJOISMAISET VAKUUTUSURHEILUKISAT

Kisaraportti/tennisjoukkue

1. Tennisjoukkueen valmentautuminen kisoihin perustuu paljolti kunkin pelaajan omatoimisuuteen. Vufin toimesta järjestettiin pelaajille kuitenkin viimeisinä viikkoina tunteja, joilla pelaajien oli mahdollisuus harjoitella. Pidän vastaisuudessakin suotavana tällaisten tuntien järjestämistä joukkueeseen valituille pelaajille. Näillä tunneilla voidaan kokeilla mm. eri nelinpelipariyhdistelmiä.

Käsitykseni mukaan pelaajat olivat Vufin harjoitustuntien lisäksi ottaneet harjoittelun vakavasti muutenkin.

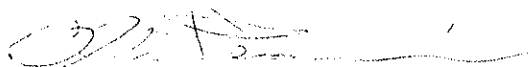
2. Tennis pelattiin ensimmäisen kerran pohjoismaisissa vakuutusurheilukisoissa sarjana siten, että kukin maa pelasi tavallaan maaottelun toista maata vastaan. Mielestäni sääntöjen muutos on erittäin onnistunut. Näin saadaan pelaajille pelejä useammalle päivälle, eikä pelaajan tarvitse siirtyä "katsomoon" mahdollisesti heti ensimmäisenä päivänä häivtyn ottelun jälkeen.

Suomen kannalta voidaan joukkueen suuruutta jossain määrin kritisoida. Tänä vuonna - ja mahdollisesti tulevinakin vuosina - on ollut vaikeutena iskukykyisen joukkueen löytäminen. Mahdollisesti voisi pyrkiä joukkuetta muuttamaan siten, että joukkueeseen kuuluisi kaksi naispelaajaa ja kaksi ikämiespelaajaa. Voisi myös harkita naisten nelinpelisarjan mukaanottamista.

Tällöin matkalle jouduttaisiin lähettämään joka tapauksessa kolme naista, koska pelaaja ei voi ottaa osaa enempään kuin kahteen sarjaan. Naisilla olisi näin ollen sarjoina kaksinpeli, nelinpeli ja sekanelinpeli, samoin kuin seniorimiehilläkin. Tämä aiheuttaa kuitenkin sen, että yksi pelaaja voisi osallistua vain yhteen otteluun päivittäin, mutta tämän lisäksi pelaaja voisi toimia varamiehenä.

3. Joukkueen yhteishenki erittäin hyvä.
4. Järjestys- ja suoritushäiriöitä ei Tukholmassa esiintynyt. Järjestelyt olivat erittäin hyvin suoritettut ja kentät olivat hyviä. Näinkin suuren ottelumäärän kyseessä ollen on luonnollisesti säällä huomattava merkitys. Tukholmassa kisat voitiinkin viedä läpi, muutamaa harvaa poikkeusta lukuunottamatta, ulkokentillä. Koska sisäkentät olivat ulkokenttien välittömässä läheisyydessä, ei hankaluutta esiintynyt, vaikka jokunen ottelu pelattiinkin sisällä. Kuinka lie sitten kenttien sijainti Osllossa ja Kööpenhaminassa?
5. Viittaan kohtaan 1. Toivon mukaan Oslon kisoihin saatava tennisjoukkue muodostuu myös valtaosaltaan kilpapelaaajista, jolloin pelaajat voivat harjoitella osallistumalla kansallisiin kilpailuihin.
6. Mikäli ajatellaan kisajärjestelyjä kokonaisuudessaan, voisi kritiikkiä hyvinkin esittää joukkueiden hajalään olevista majoituspaikoista sekä kilpailupaikoista.

Tennisterveisin

Olli Heinonen

1976-08-17

TUKHOMAN KISOJEN JALKAPALLOILU

Kisamenestys olisi voinut olla Suomen kannalta parempikin - myös jalkapalloilussa. Suomi oli oikeastaan vielä viimeisen ottelun loppupuoliskolla hyvin lähellä turnausvoittoa, joka kuitenkin sitten latistui kolmanneksi sijaksi. Mutta jossittelu on hyödytöntä eikä edes hauskaa.

Mielipiteeni jalkapallojoukkueen kisamatkasta pyydettyssä järjestyksessä:

- 1 Joukkueessa oli lähes yksinomaan sarjapelaajia, jotka olivat hoitaneet henkilökohtaisen valmentautumisensa jo muista syistä. Harjoitusotteluilla ei tässä mielessä ollut juuri merkitystä, katsastusmielessä kylläkin.
- 2 Yksinkertainen sarja neljän joukkueen kesken on ilman muuta paras. Ei muutosehdotuksia.
- 3 Yhteishenki oli hyvä. Minkäänlaista epäsopua tai kurittomuutta ei esiintynyt, joskaan ei liioin fanaattista hurmahenkeä. Oma asenteeni oli vapaa-aikoina tarkoitukseksi hieman etäinen - olihan kysymyksessä joukko aikuisia miehiä, jotka matkan yhteydessä käyttivät myös vuosilomaansa.
- 4 Häiriöitä ei esiintynyt, joskin on selvää, että ellei matkaviikkoon sisältyisi järjestettyä juhlamista tavanomaisten kiusausten lisäksi, pelaajat olisivat virkeämpiä. Silti vakuutan, ettei toisen päivän häviö Norjalle johtunut edellisen illan "veljeilystä" vaan ehkä eniten tahottomasta ylimielisyydestä Tanska-ottelun jälkeen. Joukkue oli ottelupäivän aamupalaverissa täysin kunnossa.

5-6

Kuten laivakokouksessa tulomatkalla todettiin, PYTE-ottelut olisi herätettävä henkiin. Kutsumalla kerran vuodessa myös Helsingin ulkopuolella asuvat pelaajat yhteiseen otteluun ja saunaan saavutetaan varmasti jotakin yrittämisen arvoista. Tämä välivuosina 77-78.

Osion turnausvuonna joukkueen pitäisi saada pelata muutamia harjoitusotteluita ennen matkaa. Tässä tulee esiin eräs rakenteellinen haitta. Niin kauan kuin näin suuri osa parhaista pelaajista on Helsingin ulkopuolelta, syntyy kaikenlaisia vaikeuksia heidän saamisessaan mukaan harjoitusotteluihin. Ja harjoitusottelut b-joukkueella eivät hyödytä ketään. Toisaalta pelkällä helsinkiläisjoukkueella ei Meurlin-trofé lähde Suomeen. Ainut ratkaisu on, että yhtiöt ja seurat päästävät pelaajansa harjoitusotteluihin pitkienkin matkojen takaa. Silloin saadaan parhaasta mahdollisesta miehistöstä paras mahdollinen joukkue. Toinen juttu on, voidaanko valinnan varaan saada lisää tasoa pestamalla alalle jalkapalloilijoita - toivottavasti niinkin, sillä eräät pelaajat lopettavat joka tapauksessa tällä välin.

Kaitsu Österberg on varmasti kaikille mieluinen valmentaja, jonka palvelukset ovat joukkueelle arvokkaita sekä välivuosien otteluissa että Oslossa. Oma innostukseni on myös käytettävissä, mikäli päättäjät niin tahtovat.

VUFIn hallitus / B.Karell

Kisaraportti / Pöytätennis

Pöytätennis oli ensimmäistä kertaa mukana Pohjoismaisissa vakuutusurheilukisoissa. Lajina se puolustaa paikkaansa e.m. kisoissa mainiosti. Laji on levinnyt laajasti - joka yhtiöön.

Itse kilpailu Tukholmassa oli odotetusti Ruotsin juhlaa, mutta toisesta ja kolmannelta sijasta oli jännittävä ja kireä kilpailu Suomen ja Tanskan välillä. Se ratkesi vasta viimeisenä kilpailupäivänä niukasti Suomen hyväksi.

Joukkueen valmentautuminen oli jokaisen henkilökohtaisella vastuulla. Yhteisharjoituksia oli kerran viikossa. Joukkue oli hyväkuntoinen. Kilpailumuotoa voisi parantaa siten, että pöytien määrää lisättäisiin kahdeksaan. Siten koko joukkue voisi yhdessä valmistautua peleihin ja aikaa ei kuluisi niin paljon.

Joukkueeni yhteishenki oli erinomaisen hyvä. Joukkueeni sivistystaso ja moraali oli korkea. Minkäänlaista järjestys- tai muita häiriöitä en olisi voinut kuvitella tapahtuvan. Kaikki meni hyvin ja saimme kiitosta mm. Norjan joukkueelta.

Oslon kisoihin valmentautuminen: Toivoisin monen yhtiön osallistuvan UPI:n sarjoihin VUFI:n sarjojen lisäksi.

Tukholman mallin mukaan joukkueen sijoittaminen eri hotelleihin on mielestäni onnistunut. Tällöin ei koko suuri joukkue ole remuamassa ja häiritsemässä jotain erityistä ryhmää, jolla on kilpailu eri päivänä.

Lopuksi kiitän herra puheenjohtajaa ja hallituksen jäseniä saamastani luottamuksesta ja toivon, että VUFI vastaisuudessaakin tarvitsisi ja käyttäisi palveluksiani hyväksi

Urheiluterveisin

Yrjö Askolin

Selonteko käsipallojoukkueen osalta Tukholman kisoista 1976

1. Yhteisharjoituksia ja harjoituspelejä oli yhteensä 8 kappaletta, mutta osallistuminen näihin oli laimeaa aktiivien osalta. Harjoittelumäärää pidän riittävänä (8 kertaa) aktiivien osalta, mutta muiden pelaajien osalta harjoituksia olisi pitänyt olla syksystä lähtien viikottain, jotta heille olisi alkeiden lisäksi pystynyt opettamaan pelisysteemejä.
2. Sarjasysteemi on nähdäkseni ainoa oikea kilpailumuoto.
3. Joukkueen yhteishenki rakoili jo heti ensimmäisen kilpailupäivän aamuna eikä ollut ainakaan pelien aikana senkään jälkeen mikään erikoinen.
4. Neljä aloituskokoonpanoon kuuluvaa henkilöä oli alkoholin nauttimisen johdosta pelikelvottomia avausottelussa. Syytä tähän aamuiseen "naukkailuun" en tiedä, mutta kaikille on annettu yhtiöiden puolelta vuoden osallistumiskielto kaikenlaiseen urheilu- ja kerhotoimintaan.
5. Mikäli naisten käsipalloa pelataan vielä Oslossa ja Suomi aikoo lähettää sinne joukkueen, olisi joukkuetta ryhdyttävä kokoamaan viimeistään syksyllä 1977 ja opettamaan kaikille halukkaille käsipallon alkeet ja pelisysteemit. Tämä joukko voitaisiin kerätä eri yhtiöistä todellista "haalimiskampanjaa" apuna käyttäen ja muodostaa heistä sitten joukkue n. 14 - 20 henkilöä, joista sitten valittaisiin lopullinen joukkue kisoihin. Kaudella 1977-78 joukolle opetettaisiin alkeet ja pelisysteemiä sekä pelattaisiin ystävyysotteluita. Tämä alkeisopetus vaatisi nähdäkseni 2-3 valmentajaa välttämättä aluksi ja sitten kaudella 1978-79 tuluttaisiin toimeen 1-2 valmentajalla. Tällöin VUFI voisi omalla joukkueellaan sitten mennä mukaan piirin sarjaan ja saada näin pelikokemusta Oslon kisoja varten.
6. Nähdäkseni tulevaisuuden suunnitelmalle on muutama este, nimittäin:
  1. Hallipula
  2. Valmentajapula
  3. Löytyykö tarpeeksi naisia, jotka ovat kiinnostuneita näin pitkstä kisavalmentautumisesta.

7.9.76 Pertti Aittovaara